

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

Paragrophus II. De expiratione Vicariatûs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Quaestio 286. An Vicario generali debeatur quoque salarium, dum is est Canonicus, & de sua prae-benda commode vivere potest?

Resp. Deberi ei nihilominus salarium, non secus ac externo assumpto in Vicarium. Sbroz. l. 1. qu. 55. nu. 7. ubi etiam, quod possit deducere expensas, quas aliis domi facturus esset tanquam reputatus praesens & residens propter ecclesiam servitium, & l. 2. qu. 60. nu. 4. ex Pavin. de potest. Capit. sede vac. p. 2. q. 10. n. 4. qui etiam loquatur de Vicario Capituli sede vacante, idem tamen est de Vicario Episcopi ob eandem rationem; cum neque is gratis teneatur locare operas suas Episcopo.

Quaestio 287. An Vicarius mortuo Episcopo consequi debeat salarium pro tempore, quo vixit Episcopus?

Resp. Debere illum id consequi à Capitulo. Sbroz. lib. 2. qu. 55. nu. 3. cum Imol. in c. statutum. de elect. nu. 27. non tamen teneatur Episcopus successor Vicario praedecessoris sui solvere salarium, Sbroz. loc. cit. nu. 7.

Quaestio 288. An Vicario ignorantem revocationem seu expirationem sui Vicariatus debeatur salarium pro rata temporis post dictam expirationem?

Resp. Affirmative. Sbroz. lib. 3. qu. 35. ubi: Vicarius Episcopi, quamdiu revocationem sui Vicariatus, & successoris creationem ignorat, consequi debet salarium. Citat pro hoc Rebuff. in pr. de nominat. qu. 14. nu. 71. Roman. in L. diem functo. ff. de offic. Asses.

Quaestio 289. Unde solvendum Vicario salarium?

Resp. Teneri Episcopum ex Camera sua constituere Vicario suo salarium: Fagn. in c. quoniam. ne praelati vices suas. nu. 8. juxta c. charitatem. & c. quicumque. 12. qu. 2. & gl. 2. Innoc. Card. Butrio. Host. in c. praeterea. ne Praelati vices suas. Mortuo vero Episcopo, salarium pro tempore, quo vivente Episcopo deservivit Vicarius eidem, solvendum à Capitulo de bonis ecclesiae vacantis, Sbroz. l. 1. qu. 55. nu. 3. ex Imol. in Clem. statutum. de elect. num. 7. Ex poenis tamen & multis nulla portio assignari potest Vicario pro ejus mercede. Fagn. in c. presbyteri. de penis. nu. 36. sic responsum testans à S. Congregatione Concilii. Sed neque in reparationem domus Vicarii quicquam insumi posse ex hujusmodi poenis pecuniariis, censuisse eandem S. Congregationem, ait Fagnan. loc. cit. num. 38. ubi etiam, quod licet Papa quandoque ex gratia concesserit Episcopis pauperibus facultatem, eas poenas in certa summa in reparationem Episcopalis palatii erogandi, plerumque tamen eam denegavit. Proceduntque haec omnia multò magis in illis poenis pecuniariis, quae à SS. Canonibus, vel Synodalibus statutis pro delictis ad certam quantitatem non sunt praefinitae, sed ab Episcopi arbitrio dependent, vel

per sententiam, nullà precedente Canonum, vel statutorum Synodaliū determinatione imponuntur, ait Fagn. loc. cit. nu. 39. eò quòd has poenas pecuniarias omnes S. Congregatio, etiam in statu egestatis Episcopi, censuerit indistinctè nequaquam aliis, quàm piis locis & usibus esse applicandas, non obstante contrarià consuetudine.

PARAGRAPHUS II.

De Expiratione Vicariatus.

Quaestio 290. Quot modis expiret Vicariatus?

1. **R**esp. Exspirare officium & jurisdictionem Vicarii generalis Episcopi variis modis. Ac primò quidem per mortem Vicarii naturalis; mors enim omnia solvit. Pirh. ad tit. de offic. Vicar. nu. 68. Non tamen per mortem illius, aut Episcopi, aut quamcunque aliam amotionem propriè vacat Vicariatus; cum, ut dictum aliàs, non sit beneficium. Laym. in c. statutum. de rescript. nu. 5. Azor. loc. cit.

2. Secundò per renuntiationem expressam vel tacitam factam ab ipso Vicario, v. g. dum è diaceli discedit, in qua constitutus erat Vicarius, animo non redeundi. Fagn. in c. praesentata. de testibus. nu. 10. & ex eo Pirh. loc. cit. eò ferè modo, quo legati Pontifici munus legationis exspirat, si provinciam sibi commissam egressus sit animo non redeundi. argumento l. 3. ff. de off. Praefidis. Fagnan. loc. cit. citatis gl. in c. praesenti. de off. Legat. in 6. v. finitur. Villadiego tract. de legat. qu. 15. n. 7. Gambar. eod. tract. l. 9. n. 5. Idque absque eo, quòd Vicarius revocatus exiit è diaceli. Nam etiam datur (quod tamen negat Fagn. loc. cit.) ut volunt Hostiensis. in c. novit. de off. Legat. & qui eum sequuntur, Archidia. Jo. And. in c. praesente. tit. eod. in 6. finiri officium legationis legato non solum egresso è provincia, sed etiam revocato: adhuc tamen aliud est in Vicario Episcopi, differentia consistentem in hoc, quòd ut citati Auctores velint, ideo per solum recessum à provincia animo non redeundi non exspirat legatio; quia legatus compelli possit etiam invitus ad munus legationis obeundum & continuandum, & hinc, sicut expressè renunciare nequit legationi, ita nec possit tacitè eidem renunciare per egressum è provincia; cum, qui potest expressè renunciare, egrediendo è loco, in quo eam exercet, animo illuc non redeundi, censetur et renunciare. E contra vero Vicarius Episcopi, cum invitus compelli nequeat ab Episcopo (praesertim ubi ei non erat subditus) ad suscipiendum officium Vicarii, sed potius cogi deberet ad residentiam in loco beneficii sui, sequitur, ut, sicut ipse expressè resignare poterat Vicariatus, ita egressus è diaceli animo extra eam perpetuò manendi, eidem Vicariatus tacitè renunciassè censetur. Fagnan. cit. num. 10. id ipsum num. 11. confirmans per textum cap. praesentata. de Testibus. ubi probatur, eum, cui mandata est jurisdictione, si de loco recedat, ubi erat exercenda, & ad locum, in quo tenetur residere, proficiscatur, non habere amplius jurisdictionem. Unde etiam

Card.

Card. & Felin. in *cap. prefente* notant, abſentiam à loco cum obligatione anib. reſidendi morti aequiparari.

3. Tertiò per mortem Epifcopi tam naturalem, quàm civilem, puta per renuntiationem admiſſam à Papa, depofitionem, translationem illius ad aliam eccleſiam (veniunt enim hæc omnia nomine mortis civilis) extinguitur mox ipſo facto omnis potestas & iurisdictione Vicarii. Pirh. *loc. cit.* citans Sanch. *de matrim. d. 30. num. 2. & 3. Ventrigl. tom. 2. annot. 1. 4. §. 1. num. 57. Sbroz. lib. 3. quaſt. 2. à num. 2.* citans quamplurimos. Cum enim Vicarius generalis eandem cum Epifcopo iurisdictionem, idemque tribunal habeat, reputeturque eadem utriusque perſona, ceſſareque per mortem naturalem & civilem Epifcopi tribunal & iurisdictione, ceſſare quoque neceſſe eſt iurisdictionem Vicarii. Pirh. *loc. cit.* Pax-Jord. *lib. 12. tit. 1. num. 249.* Et cum principalis conſtituens deſinit eſſe dominus, vel quaſi dominus illius rei, cujus contemplatione conſtituerat Vicarium, ceſſat quoque Vicariatus, quia ceſſante cauſa præſumitur ceſſare voluntas, & diſſolvi mandatum: ex quo videtur ab initio adjecta, vel ſaltem tacita in eſſe conditio, quòd in eodem ſtatu maneat. Sbroz. *loc. cit. nu. 4.* citata L. cum quis. ff. ſol. L. ſi Cornelius. tit. eod. & ibi Bartol.

4. Dixi mox, ad eòque ante adventum ſucceſſoris Epifcopi, cum Vicarius non habeat iurisdictionem coherentem territorio principaliter, ſed acceſſoriè, & ideo non obtinet L. meminiffe. ff. de off. Proconf. & L. ſi forte. ff. de off. Praſid. cum loquantur de Ordinario, tenente iurisdictionem principaliter coherentem territorio, non autem acceſſoriè, ſicut habet Vicarius, ita ferè Sbroz. *loc. cit. n. 7.* Extingui autem officium Vicarii mox ab eius translatione in Conſiſtorio (idem eſt de depofitione & renuntiatione illius in eo admiſſa) etiam ſi Epifcopus ignoraret ſuam translationem; quia eo ipſo ceſſat omnis iurisdictione Epifcopi, tradit Sbroz. *loc. cit.*

5. Dixi etiam: ipſo facto ſeu jure. Nam opus non eſt revocatione facta per Capitulum. Pax-Jord. *loc. cit. n. 250.* citans Felin. in *cap. parte. de reſcript. nu. 19.* contra Henriquez in *ſum. l. 7. c. 21. §. 5.*

6. Porò iurisdictione & officium Vicarii ita expirat morte naturali & civili Epifcopi, etiam reſpectu cauſarum & negotiorum jam captorum Epifcopo vivente, & regnante, ut ea perficere nequeat, & hæc ab eo profecta, aliæque geſta poſt mortem Epifcopi ſint omnino irrita, tanquam facta à privato iurisdictione. Azor. *p. 2. l. 3. c. 45. q. 14.* Pax-Jord. *loc. cit. n. 252.* Ventrigl. Pirh. citati que ab illis cum communi, pro qua quoque Pignat. *tom. 1. conf. 250.* citat Archid. in *c. 1. de off. Vicar. in 6. nu. 2.* Gloſſ. in *Clem. ſin. de Procurator. v. conſtituta.* ibidemque Cardin. *nu. 5.* Imol. *nu. 17.* Berol. in *cap. quoniam Abbas. de off. delegat. num. 100.* Bertach. *de Epifc. l. 4. p. 7. q. 6. n. 4.* Rebuff. in *pr. p. 1. tit. form. Vicar. n. 162.* & c. Tuetur tamen ipſe Pignat. *loc. cit. nu. 2.* contrarium, dum ait: Dico tamen, ſi Vicarius ante obitum ſui Epifcopi caperit in cauſa procedere, hand dubiè, re non integrà, prorogatur ac perpetuatur ſua iurisdictione. Citat pro hoc c. gratum. §. nos autem. de off. delegati. & ibi gloſſ. v. captam. Abb. *nu. 1.* Felin. *nu. 5.* Jaſon. in *L. more majorum. ff. de juridi. omn. iudic. n. 58.* Decium ibidem *nu. 42.* Rotam *decif. 9. de dolo & contumac. in antiquis, & c.* Loquitur au-

B. Lauren. Vicarius Epifc. Tract. 1.

tem Pignat. de Vicario, cui delegata cauſa canonizationis, Citatque in ſpecie ſic cenſuiſſe S. Congreg. Rituum in *Sepoſiensis ſervi Dei Ioannis de Duola.* quòd etiam ſola citatio, licet non executà, ſufficiat, ut procedere poſſit Vicarius mortuo ſuo Epifcopo. Quæ ſi intelligat Pignat. in cauſa, quo Vicario ſub nomine huius officii delegata ſit talis cauſa, non ab Epifcopo proprio, ſed à Papa, vera forte erunt.

7. Pari ratione expirare officium Vicarii per permutationem Epifcopatus cum alio Epifcopatu, ac per translationem, tenent Ventrigl. ex Meroll. *Theol. mor. tom. 3. d. 7. c. 7. dub. §. 1. nu. 473.* Sbroz. *cit. q. 42. n. 11.* & cum eo Pax-Jord. *loc. cit. nu. 262.* contra Rebuff. *pr. benef. form. Vicar. n. 225.* Calderin. *conf. 4. de reſcript. Cuch. Inſtitut. lur. Can. de Vicar. Epifc. nu. 155.* Socin. *conf. 27. l. 3.* quos citat Sbroz. *nu. 10.* In permutatione enim non minus contingit vacatio eccleſiæ permutatæ, quàm in translatione eccleſiæ, à qua Epifcopus transfertur. Sbroz. *cit. num. 11.* cum gl. in *c. ſi propter. de reſcript. in 6.* vacante autem eccleſià expirat Vicariatus.

8. Quartò, per revocationem factam ab Epifcopo. De quo paulò poſt.

Quæſtio 291. An expiret Vicariatus per captivitatem Epifcopi?

R Esp. Exspirare illum, ſi Epifcopus captatur à paganis, hæreticis vel ſchiſmaticis, tenent cum gl. in *cap. ſi epifcopus. de ſuppl. negl. Pralator. in 6. v. ſed Capitulum.* Ventrigl. *loc. cit.* alii que; eò quòd velint amittere illum per hoc libertatem, & conſequenter iurisdictionem, & captivitas ceſſatur mors civilis, & æquiparetur morti naturali. E contra ſentit Fagn. in *cap. per tuas. il primo. de ſimoniis.* Pirh. *cit. n. 68.* non extingui per captivitatem Vicariatus; eò quòd Epifcopus captus non efficiatur ſervus capientium, ſeu non amittat libertatem, niſi de facto, prout intelligi debet *cit. c. ſi Epifcopus.* dum ait: donec illum libertati reſtitui contingeret. ac pari modo habitualiter retineat iurisdictionem, & ea ſolum quoad exercitium ſuſpendatur, & interea devolvatur ad Capitulum; ad eòque non ſit civiliter mortuus, quantum quoad habitum iurisdictionis; ſed ſolum quoad iurisdictionis exercitium. Proinde jam etiam Vicarii iurisdictione durante captivitate Epifcopi tantum ſuſpenſa eſt quoad exercitium, ita ut interea eam exercere nequeat (niſi forte exercitium illius committatur eidem à Capitulo) & habitu remanet Vicarius.

Quæſtio 292. Qualiter expiret Vicariatus per revocationem?

1. **R** Esp. primò: expirare illum per revocationem factam ab Epifcopo conſtituente, habet communis. Barboſ. *Iuris eccleſ. l. 1. c. 15. n. 44.* Ventrigl. *loc. cit. n. 57.* Pirh. *n. 75.* Sbroz. *l. 3. q. 33.* Azor. *p. 3. l. 3. c. 45. q. 14.* Pax-Jord. *l. 1. c. 257.* citans inſuper plures alios. Sicut enim Epifcopi voluntate & nominatione ordinariam iurisdictionem à lege conſequitur, ita quoque contrarià Epifcopi voluntate removetur. Eo enim modo unumquodque diſſolvitur, quo colligatum eſt, & per quas cauſas res naſcitur, per eas etiam diſſolvitur, c. omnes res. de Reg. lur. in 6. Barboſ. Pax-Jord. *locis cit.* ſed neque Vicarius in ſuo officio eſt intitularus, ideòque ad libitum Epifcopi revocari poteſt, Sbroz. *l. 3.*

7. 32. citatis quàm plurimis. Pirh. Pax. Jord. Ventrigl. locis cit. Cardin. de Luca ad Trident. d. 4. n. 8. Laym. in c. cum in generali. de off. Vicar. in 6. n. 9. juxta gloss. in Clem. si principalis. de rescript. v. per electionem. Idque etiam Episcopus jurasset, se illum non revocaturum, quàmvis si id faceret sine causa, perjurus esset. secus si cum causa justa. Sbroz. loc. cit. n. 5. citatis iterum quàm plurimis. Pirh. n. 76. in fine. Ventrigl. loc. cit. citatis Rebuff. in pr. tit. Vicar. n. 193. Boerio decis. 341. n. 1. Jo. And. in c. tua. de off. Vicar. juxta dicta à nobis aliàs. Et quidem sine consensu Capituli. Pirh. loc. cit. Sbroz. cit. q. 32. n. 2. Secus tamen est, ubi Vicarius Episcopi confirmatus esset à Papa ad vitam, vel ex certa scientia; revocare enim illum nequiret Episcopus, & sic per ejus revocationem, utpote nullius efficaciam, non expiraret Vicariatus. Pax. Jord. n. 264. citans Rebuff. in pr. tit. form. Vicar. n. 194. & seq. Cuch. eod. tit. n. 139 Ventrigl. loc. cit. citans Meroll. ubi antè, c. 6. dub. 51. nu. 452. Idem videtur, dum Papa simpliciter constituit Vicarium Episcopi: sicut enim tunc non deputatur ab Episcopo, sic nec ab eo removeri potest. Pax. Jord. loc. cit. nu. 265. qui tamen etiam n. 264. ex eodem Rebuffo & Cuch. secus esse ait de Vicario constituto ab Episcopo, & simpliciter tantum, non verò ad vitam confirmato à Papa; sed quòd confirmatio simplex non alteret naturam rei.

2. Resp. secundò: ad hoc tamen, ut expiret officium & jurisdictio Vicarii per revocationem, necesse est hunc ei intimari seu denunciari. Ventrigl. loc. cit. Pirh. cit. nu. 75. Pax. Jord. nu. 266. cum communi. Generaliter enim loquendo, non cessat jurisdictio Judicis, donec certior reddatur de revocatione. L. si forte. ff. de off. praesid. Quòd si tamen Vicarius suà culpà, seu ob delictum suum depositione dignum revocaretur, etiam ante notitiam de sui revocatione, expirare ejus jurisditionem, tradit Azor. instit. mor. p. 2. l. 3. c. 45. q. 15. § dubia. dicens communem. Item Rebuff. loc. cit. num. 207. Nihilominus probabiliter quoque, si non melius & probabilius, tradunt Sbroz. l. 3. q. 33. n. 5. Sanch. de matrim. l. 3. d. 30. n. 11. Pax. Jord. n. 268. citans Cuch. ubi antè, nu. 143. in hoc quoque casu necessariam adhuc esse intimationem revocationis: quin & non cessare illius jurisditionem, dum habet notitiam de sua revocatione, modò adsit error communis populi, quo publicè ignoratur Vicarium revocatum esse, tradit Pirh. citato Sanch. ubi antè. Imò, etiam cessante hoc errore communi, non sufficere ad cessationem illam jurisditionis in Vicario notitiam revocationis à quocunque fide digno hausam; sed requiri, ut revocatio illa sit notificata vel per ipsum Episcopum, ejusve epistolam, vel per alium nomine illius, puta per procuratorem, vel nuncium ad id destinatum, tenent Azor. loc. cit. Sanch. loc. cit. nu. 13. Layman. in cap. gratiam. de off. deleg. nu. 12. Ventrigl. cit. loc. dicens hanc sententiam magis communem. Garc. de benef. p. 5. c. 8. nu. 176. (qui etiam ait, hanc esse differentiam inter revocationem Vicarii per mortem Episcopi, aliàve Episcopatus vacationem, & inter revocationem factam per Episcopum) Pax. Jord. num. 267. citans Rebuff. ubi antè, num. 268. & Cuch. num. 146. quam sententiam probabilem dicit Pirh. cit. num. 75. contra Sbrozium lib. 3. quest. 33. num. 10. Ratio hujus sententiae est, quòd licet Episcopus Vicarium suum revocet, non

cesset tamen voluisse hanc suam revocationem effectum habere, antequam ei suo nomine, seu ex parte sua sit denunciata. Garcias loc. cit. n. 177. Cuch. loc. cit. qui etiam addit, levitatis infimulandum fore Vicarium, si ex alienis tantum monitis ab Episcopi jussu non procedentibus officii curam temerè deponeret. Et confirmantur hæc à pari, nempe, quòd sicut in constitutione Vicarii requiritur expressa intimatio facta ei nomine Episcopi; cum ex parte Vicarii necessaria sit illius acceptatio; ita etiam in ejusdem revocatione: cum, ut dictum supra, per eandem causam res nascatur, & dissolvatur. Garc. Pirh. locis cit.

3. Resp. tertio: sufficit ad expirationem Vicariatus revocatio quoque tacita, v. g. facta per constitutionem alterius Vicarii, modò ex verbis constitutionis secundi Vicarii appareat revocatio illa primi, adeoquin is non censetur revocatus per constitutionem secundi, sed secundus constitutus cumularivè; cum plures sæpe Vicarii seu Ordiarii in solidum constitui soleant, ut facilius possit consuli Reipublica. Pirh. cit. num. 76. Ventrigl. cit. num. 57. in fine. Sbroz. cit. q. 33. num. 2. juncto num. 3. Ait tamen Pax. Jord. loc. cit. num. 260. sufficere tacitam revocationem per constitutionem secundi Vicarii, quando Episcopus consuevit non nisi unicum habere Vicarium. Porro ad expirationem Vicariatus per talem revocationem tacitam requiritur quoque, ut primo illi Vicario intimata sit constitutio secundi. Pirh. loc. cit. Sbroz. loc. cit. num. 7. Et quidem non qualicumque, & undecunque hausta notitia de constitutione secundi Vicarii sufficet; sed requiritur notificatio de hoc expressè ei facta nomine Episcopi, ut dictum de revocatione expressa juxta Sbrozium num. 9. & 10. citantem Boer. decis. 347. num. 14. adeoque non sufficet intimatio ei facta per ipsum secundum illum Vicarium de creatione sua, ut habet Sbrozium nu. 10. nisi forte ad intimationem illam faciendam primo Vicario, secundus ille haberet mandatum seu commissionem ab Episcopo, adeoque id faceret nomine illius, ostenderetque insuper in sua constitutione haberi verba, quæ revocationem primi contineant. Extendit hæc ipsa Sbrozium loco cit. nu. 12. ad Vicarios foraneos, ita ut per constitutionem secundi censetur revocatus primus. Quod tamen intelligendum, si constitutus secundus in eadem diocæsi parte, vel pro eodem genere causarum. Tacite quoque censeri revocatum Vicarium per reditum & adventum Episcopi, dum nimirum deputatus fuisset pro solo tempore absentiae & peregrinationis Episcopi, qui praesens soleret non habere Vicarium, habet Pax. Jord. loc. cit. num. 236. ex Sbroz. l. 3. q. 4. num. 2. juncto nu. 4. citante pro hoc cap. si delegat. de off. deleg. in 6. cap. si quem sub ea forma. de procurat. in 6. Vant. de nullit. sentent. tit. de inhabilitate ex defectu mandat. nu. 175. Selv. de benef. p. 2. q. 12. nu. 2. & 3.

Quaestio 293. An & qualiter Vicariatus exspiret per excommunicationem, suspensionem, vel interdictum Episcopi?

R Esp. Primò: quemadmodum per excommunicationem (intellige, etiam, dum nominatum denunciatus est, adeoque vitandus; dum enim taliter nominatum denunciatus non est, retinet jurisdictionem, ejusque exercitium juxta Extravag. Martini. v. ad extr. panda.) Suspensionem & interdictum, non extinguuntur jurisdictionis Episcopi, sed apud eum manet habitualiter, ita etiam per dictas censuras ab Episcopo incurfas non extinguuntur jurisdictionis Vicarii, Pax-Jordan. loc. cit. num. 269.

2. Ob excommunicationem tamen incurfam ab Episcopo, ut suspenditur jurisdictionis Episcopi quoad exercitium, ita quoque impeditur jurisdictionis Vicarii quoad exercitium, etiam quoad negotia jam capta. Pax-Jordan. loc. cit. Pith. loc. cit. nu. 69. Azor. part. 2. lib. 3. cap. 6. qu. 13. Sanch. cit. d. 30. nu. 5. & 6. Barbof. alleg. 34. nu. 146. Sbroz. lib. 3. qu. 17. nu. 1. citans Cuchum instit. iur. Canon. tit. de Vicar. Episc. nu. 134. Paris. conf. 89. nu. 6. Selv. de benef. part. 2. qu. 14. nu. 6. & alios quamplurimos. Idem est, dum Episcopus est interdictus aut suspensus nominatum denunciatus. Azor. Pith. Pax-Jordan. locis cit. Sanch. loc. cit. nu. 7. & 8. Sbroz. loc. cit. nu. 4. citato Panfio ubi antè, nu. 10. Bertach. de Episc. lib. 4. part. 5. num. 69. &c. est enim unum idemque tribunal & jurisdictionis, & ut Bald. in cap. licet. de offic. deleg. nu. 9. excommunicatio inficit auditorium Episcopi. Quod si verò Vicarius excommunicato Episcopo exercere vellet jurisdictionem, potest & se excommunicari. Pax-Jordan. num. 271. citans Archid. in cap. 1. de off. Vicar. in 6. num. 2. Surdum conf. 50. nu. 1. vol. 1. Procedit tamen responsio, si Vicarius est creatus ab Episcopo, sicut si ab alio, puta Papa. Sbroz. loc. cit. nu. 5. citans cap. 1. de off. Vicar. in 6. ubi: si jurisdictionem tantum recipiunt ab eodem. & ibi Doctores & Felin. in cap. in sinuarte. de offic. deleg. nu. 1. Sic etiam, ubi causa aliqua delegata est Vicario (intellige, etiam sub nomine officii Vicariatus, seu tanquam Vicario) ab alio, non suspenditur jurisdictionis Vicarii per excommunicationem Episcopi, quo minus de causa illa delegata cognoscere possit, re non amplius integrâ, sive capta jam causâ; ex una enim parte manet adhuc Vicarius habitualiter, ex altera parte jurisdictionis, qua cognoscit de illa causa, est delegata, adeoque diversa à jurisdictione Episcopi, nec ab illo, sed à delegante derivata, ac proinde non suspenditur per excommunicationem Episcopi. Pith. loc. cit. num. 72. citato Sanch. ubi antè, num. 9. Porro qualiter excommunicato aut suspensio ipso Vicario suspendatur

aut exspiret substitutorum & delegatorum ab eo jurisdictionis seu commissio, dictum est supra.

Quaestio 294. An Vicariatus generalis Episcopi exspiret per promotionem Vicarii ad Episcopatum alium?

R Esp. Non exspirat, sed poterit Vicarius, qui durante hoc officio suo creatus & consecratus est Episcopus, creatione hac & consecratione non obstantibus, retinere munus Vicarii generalis, interea, dum se preparat & expectat opportunitatem commoditatem conferendi se ad suam ecclesiam. Nullo enim jure prohibetur, quod minus Episcopus possit esse Vicarius alterius Episcopi; quinimò permissum id videretur per cap. plerique. de offic. Ordinar. ubi gl. v. necessitas. Pignat. tom. 30. conf. 22. num. 1. citans Azor. part. 2. lib. 3. cap. 45. qu. 9. Anchar. in cap. fin. de off. Vicar. in 6.

Quaestio 295. Qua sint potissima causa aufereudi à Vicario Vicariatum?

R Respondet Pignatelli tom. 9. conf. 162. num. 4. si constiterit de mala Jultitia administratione, de abusu censurarum, de extorta pecunia, ut idcirco de aliis dici possit, quod de Vicariis quibusdam, qui plus, quam debent, accipiunt in collatione beneficiorum, inquit Rebuff. pr. benef. tit. quot modis benef. acquir. numer. 13. quod sint simoniaci, & simoniacos faciunt suos Episcopos, ita ut seipos & suos damnent. Item quod Petrus Blesensis Episc. describit: Tota Officialis intentio est, ut Episcopi sui jurisdictionis commissas miserimas oves quasi vice illius tondent, emungant, excoriet. Ipsi enim sunt Episcopi sanguijuga, evomentes alienum sanguinem, quem hiberunt, quia testimonio Scripturae divinitas, quas congregavit impius, evomet, & de faucibus illius extrahet illas Deus, &c. Quae si in iudicibus secularibus sunt graviter punienda, I. Audites. c. de dignitat. ubi Luc. de Penn. nu. 1. & 17. ait, in specie eos privandos esse dignitate & honore. Et comprobat ibidem And. de Barul. multò magis puniri debent in iudicibus ecclesiasticis, & potissimum in Vicariis Episcoporum, quorum mores debent esse inculpabiles, maxime verò ab extorquenda pecunia, ut probant relati à Sbroz. l. 1. qu. 33. Unde iterum dico, quod hujusmodi Vicarii non sunt constituendi, & constituti removendi sunt, dum alioquin prospici non possit subditorum indemnitati.

Ita ferè Pignat.

**